

MAKÁDI ÚJSÁG

Makád Község Önkormányzatának lapja

Meghívó

Makád Község Képviselő-testülete tisztelettel meghívja Makád község lakosságát Nemzeti Ünnepeinkre, a március 15-i megemlékezésre.

2006. március 15.

- 10.00 Ünneplés istentisztelet
- 11.00 Köszöntő – Himnusz
- 11.10 Ünnepi beszéd
- 11.30 Óvodások műsora
- 11.40 Iskolások műsora
- 11.50 Egyházi kórus – Szózat
- 12.00 Koszorúzás a Kossuth-szobornál
 - Polgármesteri Hivatal
 - Hetény Község Képviselő-testülete
 - Református egyház
 - Thury József Általános Iskola
 - Makádi Napköziotthonos Óvoda
 - Makádi civil szervezetek

a képviselő-testület nevében:
Bódis István polgármester

Megalakult a Szomszédok Egymásért Mozgalom!

Az utóbbi időszakban településünkön több olyan betörtéses lopás történt, amely arra ösztönöz bennünket, hogy hathatósan fellépjünk az elkövetők ellen.

Makád község napjainkig a nyugalom, a béke szigete volt. Az eltelt két-három hónapban azonban ez az állapot megváltozni látszik, és még a történetektől durvább esetek is előfordulhatnak, ha nem teszünk ellenük.

Az első komoly lépésként megalakítottuk a Polgárőrséget, melybe azonban olyan tetterős, fiatal férfiak jelentkeztek, akik aktívak, munkahelyük lakóhelyüktől távol esik.

Ezért polgárőri feladatuk eredményes végzését segítenünk kell azzal, hogy észrevételeket, jelzéseket juttatunk el számukra mi, akik itthon dolgozunk, itthon töltjük napunk nagy részét.

Más településeken, ahol a bűnelkövetés a lakosságtól és a bűnüldöző szervektől kikényszerítette, már létrehozták a Szomszédok Egymásért Mozgalmat (SZEM).

2006. február 4-én 26 lakossal Makádon is létrehoztuk ezt a mozgalmat. Azt várjuk tőlük, hogy jelzéseikkel, megfigyeléseikkel segítsék a Polgárőrséget és a bűnüldöző szerveket.

Sajnos mi is eljutottunk odáig, hogy a barátságos fogadtatás helyett bizalmatlanul kell fogadnunk az idegeneket, még akkor is, ha az érkező a szomszéd háza, kapuja előtt áll meg.

Mi is a teendő ilyenkor? Először is írjuk fel a gépkocsi rendszámát, típusát, a pontos időpontot. Esetleg kérdezzük meg az idegenektől, hogy kit keresnek, tudunk-e nekik valamiben segíteni.

Semmiképpen ne akarjunk hatóságosdit játszani, de ne legyünk túlzottan engedékenyek sem. Ne engedjük be az idegeneket az udvarunkba, lakóházunkba még akkor sem, ha arra kérnek bennünket, váltsuk fel a pénzüket, vagy adjunk számukra ivóvizet. Házaló vándor árusoktól ne vásároljunk, még akkor sem, ha arra hivatkoznak, hogy van engedélyük. Az engedély lehet hamis, vagy ürügy arra, hogy kihasználják jóhiszeműségünket. Minden esetben legyünk óvatosak, egészségesen bizalmatlanok.

Veszély esetén kérjünk segítséget a szomszédtól, az ismerős járókelőtől, a Polgármesteri Hivaltaltól, a Rendőrségtől. Ezek telefonszámát előre jegyezzük fel és tegyük a telefon közelébe.

B.I.

Petőfi Sándor:

Nemzeti dal

Talpra magyar, hí a haza!
Itt az idő, most vagy soha!
Rabok legyünk, vagy szabadok?
Ez a kérdés, választatok! –
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Rabok voltunk mostanáig,
Kárhozottak ősapáink,
Kik szabadon éltek-haltak,
Szolgaföldben nem nyughatnak.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Sehonnai bitang ember,
Ki most, ha kell, halni nem mer,
Kinek drágább rongy élete,
Mint a haza becsülete.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Fényesebb a láncnál a kard,
Jobban ékesíti a kart,
És mi mégis láncot hordtunk!
Ide veled, régi kardunk!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

A magyar név megint szép lesz,
Méltó régi nagy híréhez;
Mit rákentek a századok,
Lemossuk a gyalázatot!
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Hol sírjaink domborulnak,
Únokaink leborulnak,
És áldó imádság mellett
Mondják el szent neveinket.
A magyarok istenére
Esküszünk,
Esküszünk, hogy rabok tovább
Nem leszünk!

Az Igazságügyi Minisztérium tájékoztatója

A jogi segítségnyújtás igénybevételének feltételei

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény biztosítja a szociálisan rászorulóknak számára, hogy – a törvényben meghatározott körben és formában – 2004. április 1-től jogaik érvényesítéséhez, jogvitáik megoldásához szakszerű jogi segítséget kapjanak. Az Igazságügyi Minisztériumnak a megyeszékhelyeken felállított jogi segítségnyújtó hivatalai bírálják el a segítségnyújtás iránti kérelmeket. Az ügyfél a Hivatal által kiadott engedélyező határozattal veheti igénybe mindazon jogi segítők szolgáltatását, akik a jogi segítők névjegyzékbe bejelentkeztek.

Milyen ügyekben nyújtható támogatás?

A jogi segítő kizárólag peren kívül ad tanácsot, illetve szerkeszt beadványt, egyéb iratot minden olyan jogvitás ügyben, amelyben a későbbiekben per lefolytatására kerülhet sor (szükség esetén a keresetlevelet is elkészíti), illetve jogi felvilágosítást, tanácsot ad a mindennapi megélhetést érintő kérdésekben (birtokháborítás, lakhatási, hagyatéki, munka- és foglalkoztatási, hatósági, szabálysértési, közüzemi tartozás ügyek stb.).

Kizárt a támogatás például vám, vállalkozási, hitelügyekben, valamint ingatlan adásvételi szerződésekben, ez utóbbi alól kivéve a lakhatást szolgáló ingatlan elidegenítésére vagy megterhelésére vonatkozó tanácsadást.

Ki tekinthető rászorultnak, és a rászorultság mértékétől függően milyen támogatásban részesíthető?

1) A jogi szolgáltatás díját az ügyfél helyett az állam viseli a következő esetekben:

- a) Jövedelmi és vagyoni viszonyaira tekintet nélkül az, aki
 - rendszeres szociális segélyben,
 - közgyógyellátásban részesül,
 - egészségügyi szolgáltatásra való jogosultságát állapították meg,
 - átmeneti szállást igénybe vevő hajléktalan,
 - továbbá a menekültügyi eljárásban részt vevő személy.

b) Akiknél a családban az egy főre eső havi nettó jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegét.

2) A jogi szolgáltatás megfizetésének a díját az állam legfeljebb 1 éves időtartamra megelőlegezi azoknak a rászorulóknak az esetében, akiknek a havi nettó jövedelme nem haladja meg a minimálbér összegét (2006-ban 62.651 forint). Ebben az esetben az ügyfél a visszatérítendő összegről és a visszafizetés határidejéről értesítést kap.

Hol és milyen formában terjeszthető elő a támogatás iránti kérelem?

A kérelmet a félnek – az erre szolgáló nyom-

tatvány kitöltésével, valamint a szükséges mellékletekkel – a kérelmező lakóhelye szerint illetékes megyei hivatalnál kell személyesen benyújtania, vagy postán megküldenie. A nyomtatvány beszerezhető a megyei hivatalokban, illetve letölthető a világhálóról (www.im.hu). A kérelem előterjesztése illeték- és díjmentes.

A jogi szolgáltatás igénybevétele

Fontos tudni, hogy a jogi szolgáltatást (tanácsadás, iratszerkesztés) nem a megyei hivatalok nyújtják, hanem a jogi szolgáltatási névjegyzékbe felvett jogi segítők (ügyvédek, közjegyzők, egyetemi oktatók, társadalmi szervezetek).

Az engedélyező határozat birtokában az ügyfél megkeresi az általa kiválasztott jogi segítőt. A jogi segítők névjegyzék az Interneten, az Igazságügyi Minisztérium honlapján (www.im.hu) olvasható. Természetesen a megyei hivatalok is bármikor tájékoztatást adnak a névjegyzékben szereplő jogi segítőkéről. A jogi segítség gyors és hatékony intézése érdekében feltétlenül indokolt a jogi segítővel előzetesen időpontot egyeztetni.

Pest Megyei Igazságügyi Hivatal

A Hivatal Jogi Segítségnyújtó Osztályának címe: 1134 Budapest, Kassák Lajos u. 69–71.

Telefonszáma: 06-1-450-2592

Ügyfélfogadási ideje:

hétfő: 9–13 és szerda: 13–18 óráig.

Polgárőr hírek

Tájékoztatjuk Makád község lakosságát, hogy a Makádi Újságban korábban közzétettek szerint megalkult a Makádi Polgárőrség.

Az alakuló ülésen döntés született arról, hogy a Polgárőrség egyesületi formában fog működni. A megjelentek elfogadták az egyesület alapszabályát és megválasztották a hivatagú vezetőséget.

Döntés született az egyesületi és a pártoló tagsági díjakról, valamint arról, hogy az egyesület igyekszik együttműködni más települések polgárőrségeivel.

Kíváncsún látszik, hogy a Makádi Polgárőrség vegye fel a kapcsolatot a Pest Megyei Polgárőr Szövetséggel is, annak érdekében, hogy szakmai támogatást nyerjenek a nagy tapasztalattal rendelkező megyei szervezettől.

Az alakuló ülésen megjelentek az Egyesület alapító tagjai. Ez azonban nem zárja ki azok részvételét sem az egyesületből, akik munkájuk vagy más elfoglaltságuk miatt nem tudtak az alakuló ülésen részt venni.

A vezetőség szívesen veszi és várja mindazokat, akik részt kívánnak venni a Polgárőrség munkájában. Jelentkezni lehet Király Ferenc egyesületi elnöknel, vagy Konta Gábor alpolgármesternél, vezetői tagnál.

Felhívás Borversenyre!

A tavalyi sikeren felbuzdulva és az akkori résztvevők igényének eleget téve idén is megrendezzük a Makádi Borversenyt.

A versenyen részt vehet minden makádi lakos, aki a Makádon termelt vagy készített, a tulajdonában levő készletből, fehér- vagy vörösbórral nevez be a versenyre.

A nevezési feltételek az előző évihez hasonlóak. Minden benevezendő fajta borból 2 db 7,5 dl-es palackot kell leadni: a vörösbórokat lehetőleg zöld, a fehérbórokat pedig fehér palackban, megjelölés nélkül, a verseny előtt minimum egy órával.

A leadott mintákat számmal látjuk el, így kerülnek a zsűri elé, megőrizve a tulajdonos személyének titkosságát.

A bírálóbizottság tagjai a leadott mintákat érzékszervi vizsgálatnak vetik alá, melynek során a tisztaságot, az illatot, az ízt és a szint értékeli 1-5 pontig. A verseny I.-III. helyezette tárgyjutalomban részesül.

Mivel az előző évi termés sem tartozott a kiemelkedő vagy jó évjáratok közé, sokat fog a nyomni latban, hogy ki milyen borászati felkészültséggel, tudással rendelkezik, a versenyre benevezett borát miként tudja előkészíteni.

A verseny férfi résztvevőit minden bizonnyal fűti majd a visszavágás vágya, hiszen 2005-ben az első helyezett fehérbor „tulajdonosa” egy hölgy volt.

Az értékelés ideje alatt szőlészeti és borászati könyvek bemutatására, és tapasztalatcserére is sor kerül.

Várunk minden érdeklődőt, akit érdekelnek a jó borok és a kulturált borívás fortélyai.

Reméljük, hogy a verseny végeztével a benevezett borokból egy szerény kostoló is jut a jelenlévőknek, feloldva a verseny izgalmát.

Bódis István

ProChrist

Örömmel adhatok hírt minden kedves testvéremnek, hogy az immáron hatodik alkalommal megszervezett ProChrist európai missziós mozgalom az idén, 2006. március 20-27-ig ismét megrendezésre kerül. Az Úr Jézus ezt mondta: „Menjete el tehát, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsolok nektek...” (Máté 28: 19-20). Az evangelizáció célja lehetőséget teremteni arra, hogy minél több ember hallhassa az evangélium értelmének és a keresztyén hit alapjainak magyarázatát. Fontos, hogy megértsük, a Biblia Istene szól hozzánk a történelemben és az életben egyaránt.

Mi a ProChrist? A ProChrist egy műholdon keresztül sugárzott rendezvény, melyet 2-3 éves időközönként rendeznek meg Németországban. Az idén München város sportaréna ad helyet ennek az Európát megmozgató rendezvénysorozatnak, melyhez jó szívvel csatlakozott a Makádi Református Egyház.

A ProChrist koncepciójának lényege: a közvetítéseket műholdon keresztül tudják fogadni a bekapcsolódó gyülekezetek, megteremtve ezzel az egy időben, Európa számos helyszínén történő közös imádság, Igei szolgálat lehetőségét. A közvetítéseket nem otthon nézi minden testvér magában, hanem közösségi rendezvények keretében serkentjük és buzdítjuk egymást az evangélium ügye fontosságának átélésére. A ProChrist különlegessége, hogy nem egyszerű programsorozat, hanem egymással kapcsolatban lévő keresztyének és keresztyén közösségek hálóját, amelynek alapja az imádság.

A szervezők változatos programsorozattal szeretnék felkelteni az emberek érdeklődését a személyes Krisztus-hit iránt. Zene, az adott est témájához illeszkedő szindarab, érdekes interjúk mellett az esték legfontosabb része az üzenet, melyet Ulrich Parzany hirdet. Magyarországról négy szinkrontolmács érkezik Münchenbe, hogy mi a magunk közösségében az eredeti időpontban, magyar nyelven élvezhessük az európai evangelizációt.

A 2006. évi ProChrist témája: kétség és ámulat. A szervezők az emberekhez, hozzánk szólnak, az Ige szavával. Minden este a mai modern ember nehezen megfogalmazható kétségeit és kérdéseit dolgozza föl, hogy világossá váljék mindenki számára: Jézus Krisztus a válasz az élet minden alapvető kérdésére.

A ProChrist missziói mozgalmához csatlakozott gyülekezetünk, lehetőséget teremtve az evangélium széleskörű terjesztésére. A programsorozat közvetítését 2006. március 20-27-ig 17.30 órai kezdettel tartjuk a Művelődési Házban. A müncheni programsorozatot technikai berendezések és technikusok segítségével egy időben tudjuk megtekinteni Európa számos országával, valamint a csatlakozott magyar gyülekezetekkel. A nemzetközi programot megelőzően minden este rövid műsorral készülünk. Meghívtuk a Thüry József Általános Iskola dráma tagozatos tanulóit, a ráckevei néptánc együttest, Dunaharaszti egy református rock zenekart, valamint szolgálattal készül a Sola Gratia Énekkar.

Az elkövetkező napokban találkozni fogunk ProChrist plakátokkal, szórólapokkal, matricákkal és egyéb figyelemfelkeltő, információt hordozó eszközökkel. Célunk minél szélesebb kör-

ben megismertetni a rendezvény lehetőségét és alkalmát.

Minden kedves testvéremet hívom és várom az evangelizáció alkalmaira, mert Isten országának építése közös ügyünk, melyben mi vagyunk az építőkövek. Élünk a program által nyújtott élménnyel és gazdagsággal, hogy büszkék lehessünk a közös alapra, mely Krisztusban megvetett és gyülekezetünk reá építkezett. A ProChrist nemcsak Istenről szól, hanem arról is, hogy miért vagyunk Isten számára annyira értékesek.

A ProChrist honlapja:

www.prochrist.com/magyar.

A honlapon megtaláljuk Makádót is helyszíniként megjelölve.

A helyi rendezvénysorozatról információt a Lelkeszi Hivatalban, a lelkipásztortól, illetve a presbiter testvérektől lehet kérni.

Lakatos Enikő, lelkesző

Felhívás

Minden kedves testvéremet tájékoztatom, hogy az egyházfenntartás összege nem változott: 2400 Ft/év/fő. Lehetőség van befizetni a Lelkeszi Hivatalban, valamint Tóth Józsefné negyedévenként egyházfenntartást szed. Az első negyedév március hónappal kezdődik. Tóth Józsefné nyugtát ad a befizetett összegről, így lehetőség van részletfizetésre. Szeretettel kérem minden testvéremet, éljünk a részletfizetés lehetőségével, hogy rendezve legyen a 2006. év folyamán minden testvér egyházfenntartási kötelezettsége.

Lakatos Enikő, lelkesző

Köszöntjük a 100 éves Varga Lajosnét!

jével, Varga Lajossal két gyermeket neveltek fel az akkori Csarnok, ma Rákóczi utcai házban: a most 78 éves Juliannát (Csenki Bálintnét), és 60 éves, ma Soroksáron élő hűgát, Zsuzsannát.

Esztí néni sokat segített az unokák nevelésében. Néhány éve azonban egészsége megropant: eleinte Makádon élő lánya gondozta, három éve pedig Soroksáron lakó lányához költözött, ma ő ápolja. Két lánya mellett hét unokája, öt dédunokája és egy ükunokája született.

Reméltük, hogy 100. születésnapján Makád községét köszönthetjük, de egészségi állapota az utóbbi időszakban oly mértékben megromlott, hogy féltő családtagjai elálltak az utaztatásától. Így Makád Község Önkormányzata budapesti tartózkodási helyén köszöntötte virágsokkal a település legidősebb lakóját 100. születésnapja alkalmából. Jó egészséget kívánunk, Varga néni!

Varga Lajosné, Kozma Eszter 1905. január 16-án született Makádon, az akkori Templom utca 3. szám alatt. Szülei Kozma János és Fábián Zsuzsanna voltak. Makádon élte le hosszú életét, nagyrészt háztartásbeliként, de dolgozott a tsz-ben is. A nyolcvanas években elhunyt fér-

Anyakönyvi hírek

Gólyahír

Megszületett:

Jancsó Hajnalka és Bajkai Attila kislánya,
ATTILA ÁDÁM

Házasságot kötöttek

Németh Erzsébet Margit
és Hegedűs György

Örökre eltávoztak

Kozma Bálint (élt 78 évet)
Oldal Györgyné (élt 67 évet)
Sándorházi Zsigmond (élt 65 évet)
Ács Miklósné (élt 85 évet)
Pankotai József (élt 45 évet)
Varga Mihály (élt 91 évet)

* Thúry-suli hírek *

Sikeres félévet zárt az iskola

A téli szünet előtti utolsó tanítási napon hagyomány, hogy – a névadó születésnapjához közeledve – Thúry-napot tartanak az iskolában. Előzőleg, 2005. december 20-án a 8. osztályos tanulók – Bódis István polgármester úr kíséretében – elhelyezték a megemlékezés virágait Thúry József édesanyjának sírjánál, az öreg temetőben.

December 21-én az iskola aulájában, a kopjafánál és a Thúry-domborműnél koszorúztak az osztályok képviselői. Ezután a drámatagozatos tanulók Bognár Gáborné irányításával emlékeztek a falu szülőit, az akadémiai tagságig jutott, az idén 100 éve elhunyt Thúry Józsefre.

Szabó Istvánné tagintézmény-vezető kihirdette a 2005–2006-os tanév Thúry-ösztöndíjasának nevét: a tantestület döntése alapján Turóczi Anita 8. osztályos tanuló érdemelte ki a megtisztelő címet. Bódis István polgármester Horváth Ilonának adott át könyvjutalmat közel 8 éven át végzett kimagasló tanulmányi munkájáért.

A Thúry-diákköri tagságért eredményes próbát tett negyedikeseink Ertl Anita tanárnő adott át oklevelet, utána a különböző tanulmányi ver-

senyeken kiemelkedő eredményt elért tanulók díjazására került sor. Ezt követően a 8. évfolyam a negyedik adventi alkalmon a szeretetről osztotta meg gondolatait az iskola többi tanulójával, majd minden osztály a saját tantermében, ünnepi asztal mellett fogasztotta el a már hagyományos bejglit és szaloncukrot.

Délután – Raffay Béla igazgató úr ünnepi beszédét követően – a 2. osztályosok adtak karácsonyi műsort.

A téli szünet ideje alatt a fenntartó szigetelési munkákat végeztet az iskola épületében.

Január 20-án a ráckevei Ács Károly Művelődési Központban az iskola öt tanulója – Bodor Vivien, Bödő Krisztián, Mihályovics Brigitta, Rapcsák Margit és Stromájer Tünde – részt vett a Magyar Kultúra Napja alkalmából rendezett Ifjúsági Versmondó Versenyen. A három kategóriában több mint negyven tanuló versenyzett magyar költők szabadon választott verseivel. A makádi gyerekek – felkészítő tanárunk Bognár Gáborné volt – tisztes helytállással szerepeltek az erős mezőnyben.

Január 27-én minden tanuló megkapta első félévi bizonyítványát. A tanulmányi eredmények alapján a következő rangsor született:

1. osztály: I. Novák Zsolt, II. Csizmazia Csaba, III. Zankó Klaudia és Szabó Lucia.
2. osztály: I. Fülki Csenge, II. Oláh Judit, III. Csizmazia Gábor.
3. osztály: I. (kitűnő) Fábíán Terézia, II. (jeles) Szabó Virág, Piroth Emese, III. Csizmazia Attila.
4. osztály: I. (kitűnő) Kiss Réka, II. (jeles) Balogh Csaba, III. Joó Stefánia, Szűcs Sándor.
5. osztály: I. (jeles) Stromájer Tünde, II. Orsós József, Tóth József, III. Király Ferenc.
6. osztály: I. (kitűnő) Rapcsák Margit, II. Király Gabriella, III. Németh Nikolett, Novák Dávid.
7. osztály: I. (jeles) Bödő Krisztián, II. Horváth Kálmán, III. Avacz Csaba, Németh Szabolcs, Vaskulya Ákos.
8. osztály: I. Major Szabolcs, II. Horváth Ilona, III. Turóczi Anita.

Február 11-én a végzős évfolyam keringőjével kezdődött az iskola farsangi mulatsága. Ezt követően minden osztály önálló műsort adott elő: az elsősök a Hófehérke és a hét törpe történetét elevenítették fel, a másodikosok hupikék törpikéknek öltöztek, a harmadikosok kacsatáncot lejátszottak, a negyedikesek az évszakok váltakozását jelenítették meg. Az ötödikesek előadását a Madagaszkár című rajzfilm ihlette, melyben még őket is meglepve színre lépett osztályfőnökük, Bognár Gáborné is. A hatodikosok két táncprodukcióval készültek, a hetedikesek pedig Nagy Ferő klaszszikusát, a 8 óra munka című dalt költötték át és adták elő. A délutáni program a nyolcadikosok csacsacsájával zárult.

Este vig kedélyű farsangi bál várta a szórakozni vágyókat. A bál bevételekasszájának bevételét az év végi jutalomkönyvek vásárlására fordítja az iskola.

Február 13-án a ráckevei Árpád Fejedelemlátalános Iskolában német tanulmányi versenyen vett részt az iskola néhány tanulója. A 6. osztályos Rapcsák Margit II., a hetedik Horváth Kálmán IV., a nyolcadikos Turóczi Anita II., a szintén végzős Horváth Ilona pedig IV. helyezést ért el, felkészítő tanárunk Ertl Anita volt. A Literatura német levelező verseny A-kategóriájában arany minősítést szerzett Novák Edina, Fábíán Terézia és Szabó Virág (3. osztályosok) valamint Kiss Réka és Balogh Csaba (4. osztályosok). Ezüst minősítést érdemelt ki a másodikos Köblös Levente és Piroth Emese, valamint a harmadikos Szűcs Sándor és Szeker Nikolett. A B-kategóriában Szajdek Adrienn (6. osztály) és Bodor Vivien (5. osztály) ezüst, Novák Dávid (6. osztály) és Tóth József (5. osztály) pedig bronz minősítést szerzett. Felkészítő tanáraik Ertl Anita és Kurucz Mónika voltak.

Az iskola vezetése a gyerekek nevében köszönetet mond a karácsonyi ajándékokért, társasjátékokért Szülői Szervezetnek és Horváth Istvánnának. Külön köszönjük Horváth Andrásnak a villanszerelést, valamint Vank Imrének és Dudás Gyulának a hőeltakarításban nyújtott segítséget.

Szabó Istvánné
tagintézmény-vezető

Kedves Szülők!

Elgondolkodtak már azon, hogy mitől jó egy iskola?

Attól, hogy tanulói tanulmányi és sportversenyeket nyernek, hogy megfelelően felkészítik őket a továbbtanulásra, hogy előkelő helyen szerepelnek a különböző rangsorokon?

Vagy attól, hogy mosolygósan, szorongások nélkül lépheti át kapuját diák és szülő, hogy minden gyerek értékes és fontos, mert nem csak az osztályzat a mérce?

Mi, Makádön, jó iskolát szeretnénk, ezért arra törekszünk, hogy a két szempont egyaránt érvényesülhessen.

A Thúry József Általános Iskola a csendes, békés Makád központjában található. Nagy, füves, fajtékokkal felszerelt udvar, rossz időben pedig tágas aula áll a gyerekek rendelkezésére a szabadidő értelmes, lehetőleg mozgással teli eltöltéséhez. Az iskola modern épületében a tantermek mellett könyvtár és jól felszerelt, internet-hozzáféréssel rendelkező számítógépterem várja a diákokat.

Iskolánkban minden osztályt 4 évig kísér végig az osztályfőnök – ennek hatékonyságát az alsó tagozaton is sok éves tapasztalatunk igazolja.

Az osztályok létszáma viszonylag alacsony,

ami a gyermekek és a pedagógusok számára egyaránt optimális, hiszen lehetővé teszi, hogy mindenkit saját érettségi szintjének megfelelően lehessen terhelni, fejleszteni. Az olvasás-írás tanítása a helyes ejtésre alapozott, elemző-összetevő módszerrel történik, mely segítségül hívja a szótagolást is.

A részképességeik tekintetében nem megfelelően fejlődő tanulók felzárkóztatását fejlesztőpedagógus végzi, de munkánkat logopédus és pszichológus is segíti. Fontos feladatunknak tekintjük a tehetséggondozást is, melyet számos, hagyományos és levelező versenyen elért, országos szinten is jegyzett eredmény bizonyít.

Iskolánk német nemzetiségi iskola, ezért minden osztály heti öt órában tanulja a német nemzetiségi nyelvet. Az alsó tagozaton a legfontosabb cél az idegen nyelv megszerettetése és az intenzívebb tanulási időszak megalapozása, ezért – a betűvetés és alapvető számolás elsajátítása közben – játékos formában tanulják a német nyelvet, német szakos végzettséggel is rendelkező pedagógusok irányításával.

A differenciált képességfejlesztést nemcsak a tanórákon, hanem a házi feladatok kijelölésénél is szem előtt tartjuk. Fontos szempont,

hogy a lecke 1 óra alatt minden alsós tanulónk számára elkészíthető legyen, így délutáni foglalkozásokra, játékra is elegendő idejük marad. A felkészülésben az alsósokat a napközis tanulócsoport, a felsősöket pedig tanulószobai foglalkozás segíti. Hétvégére nem adunk írásbeli házi feladatot.

Számos tanórán kívüli programmal várjuk vissza délután is tanulóinkat. Iskolánkban működik a dömsödi Dezső Lajos Művészeti Iskola kihelyezett tagozata, ahol tánc, dráma és zeneoktatás folyik, valamint a kiskunlacházi Művészeti Iskola rajz tagozata. A tömegsport- és a természetismeret szakkör foglalkozásain a gyerekek nagy lelkesedéssel, szép számban vesznek részt.

Az éppen iskolába lépő gyermek még erősen kötődik a felnőttekhez – ezért különösen fontos, hogy iskolánk tantestülete kifejezetten gyermekcentrikus. Tanítóink igyekeznek az óvodából az iskolába történő átmenetet zökkenőmentessé tenni, úgy tanítani, hogy a gyerekeknek fel se tűnjön: ez már nem játék, hanem tanulás.

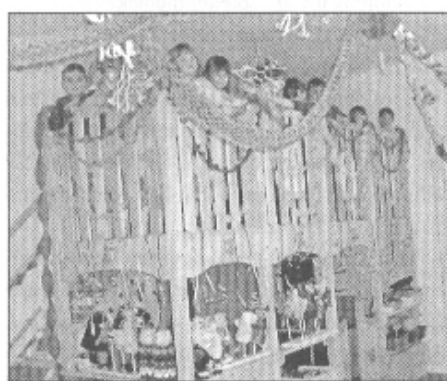
A szabad iskolaválasztás jegyében egyre több – köztük sok bejáró – tanuló választja a makádi Thúry József Általános Iskolát.

A Thúry József Általános Iskola tájékoztatja a Tisztelt Szülőket, hogy a 2006-2007-es tanévben induló 1. osztályba 2006. március 27-28-án lesz a beiratkozás.

Szépül az óvoda

Óvodánkban is elbúcsúztattuk az előző évet. Annak ellenére, hogy nagycsoportosaink csak tizenketten vannak, színvonalas karácsonyi műsort adtak elő a gyönyörű karácsonyfa alatt, szüleiknek és óvodátszársaiknak.

Az óvónőkkel közösen az óvoda Szülői Szervezete decemberben is megrendezte a hagyományos karácsonyi bált a Művelődési Házban. Aki ott volt, jól érezte magát. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani azoknak a szülőknek és vállalkozóknak, akik támogatták

óvodánkat a bál alkalmával. A bál bevételét (79.348 Ft-ot) az óvoda fejlesztésére fordítjuk.

Januárban elkészült a nagycsoportban az óvodai galéria, amit a gyerekek nagy örömmel vettek birtokba. Ez is mutatja, hogy a csökkenő támogatás ellenére igyekszünk szebbé tenni óvodánkat, hogy a gyerekek optimálisabban fejlődjenek és jól érezzék magukat az esztétikus környezetben, családi légkörben.

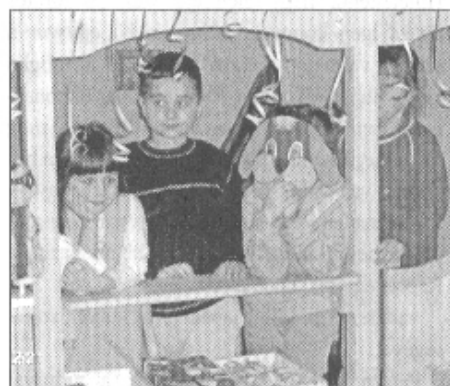
A farsangi hangulat igen korán érezhető volt óvodánkban, hiszen vidámmá varázsoltuk a csoportszobákat, öltözőket. Az óvónők egy kis meglepetéssel is készültek, hogy a gyerekek minél jobban érezzék magukat a farsangi mulat-

ságon. A gyerekek jelmezbe öltöztek, vidáman táncoltak, majd megnézték az óvónénik által előadott, A kiskakas gyémánt félkrajcárja című mesét.

Hamarosan készülünk nemzeti ünnepünkre: március 15-én a Kossuth-szobornál az iskolásokkal és a falu lakosságával közösen fogunk az 1848-as forradalom évfordulójáról megemlékezni.

Szeretnénk az udvarunkat a tavasz folyamán felújítani, barátságosabbá tenni – ehhez szívesen fogadunk külső segítséget is.

Schwarzenberger Jánosné
óvodavezető

Tisztelt Olvasók!

A Makádi Újság 2005. decemberi számában jelent meg Czifferszky István vadász-író tollából a „Makádi rókavész” című elbeszélés.

Sokan azt hihetjük, így ötven év távlatából, hogy a rövid írás talán csak az írói fantázia szüleménye – de nem az. Még akkor sem az, ha a bennük szereplő személyek neve nem azonos a valós szereplők nevével. A Sándor bácsinak nevezett vadór ugyanis Baski István bácsi, az akkori vadór volt. Ezt bizonyítja az is, hogy a család tulajdonában van a „Bögőkürt” című, vadásztörténeteket megörökítő kis könyv, melyet a szerző 1957. XI. 11-én dedikált a következő bejegyzéssel: „Kedves Baski bácsinak emlékéül”.

Most ebből a kötetből közöljük A vidra című elbeszélés első részét.

Rátarti legyen az, aki vadászik. Én is elkezdtem gondolkodni, hogy is állok hát a világ színe előtt. A rókaavadászat igazán szépen ment (az utánam jövőknek annál nehezebb lesz a dolga) – így elhatároztam, hogy róka után már nem vem magam. A vidrával kellene leszámolni. Igen ám, de ez nem mindennapi feladat. Nem találkoztam még olyan vadással, aki könnyen beszélt volna a vidráról. Érthető. A vidra nappal nem mozog, fő tápláléka a hal, tehát a vizeket járja. A lakása, a vidra-vár, olyan földalatti odú, ahová a vízből van bejárat. Általában szárazon csak télen jár, ha jég borítja a vizeket.

Nem valami nagy állat. Akkora, mint egy jól fejlett tacsókutyá. A lába rövid. Járás közben úgy tűnik, mintha hason csúszna. Szőre erősen „terepszinű”, vagyis az egész állat nem olyan célftábla, amibe csak úgy kapásból bele lehet puffantani.

Nem is kerül terítékre valami sok belőlük. Nem hinném, hogy évente száz vidránál többet zsákmányolnak a vadászok. Ráadásul szívós. Hihetetlenül nagy életeréje van. A sörétes lövést igen könnyen elviszi és ha egyszer a sebzett vidra nagy vízbe jut, akkor az aligha kerül meg. Golyóval is lövik, az még biztonságosabban helyben marasztalja. Tetejébe még azt is megállapíthatjuk, hogy – nem minden borkorban van vidra. Elég ritka vad ez bizony. A folyamszabályozás és a mocsárlecsapolás alaposan megriktította őket. A legtöbb manapság a Répce vizeiben található.

Vadászáskor leszből, csapdával és kutyák segítségével.

Persze, nekünk, vadászoknak a vidrával

A vidra

nincs semmi nézeteltérésünk. Nem a mi kosztosunk. A halászké. Ők már többet tudnak mondani viselt dolgaikról. A „halfarkas”, ahogy egyes helyeken nevezik, nem kevés halal él. Nyilván azért olyan okos. Egyes tudósok szerint ugyanis a hal húsa jó hatással van az agyvelő működésére. Ha ez vonatkozik az emberre, áll a vidrára is. Szabály, az szabály.

Azután még az jutott eszembe, hogy ezek szerint jó pár embert halhús-kúrára kellene fogni. Igaz, sokakon az sem segítene, ha vagon-szárm ennék a halat. Nyersen, mert úgy biztosan jobban hat.

Így átgondoltam a vidrára vonatkozó dolgokat és előálltam az öreg Sándor bácsinak a tervvel.

- Meg kellene löni a vidrát – mondtam.
- Azt meg.
- Golyóval vagy söréttel menjek?
- Golyóval, megérdemli az a golyót.
- Én is úgy vélem. – S már vettem is a golyópuskát. Jól kihúztam a csövét, feltettem a távcsövet és úgy akasztottam vissza a fogasra. Az óra akkor este nyolc felé dőcögött. Tíz előtt nem akartam elindulni, úgy vélekedtem – tiztől is elég lesz reggel ötig, hatig.

Már maga az a tény, hogy este tízkor alkalmas elindulni a jól fűtött meleg szobából – egy kissé népszerűtlenné teszi a vidraavadászatot. Hajnalban vagy estefelé könnyen megy a lesremenés, de így, az este közepe táján sokkal vonzóbb a meleg szoba és borzongatóbb a kinti hideg. Igaz, senki sem tiltja, hogy már este hétkor kiüljek a vízpartra és várjam a vidra kiszállását, éppen csak a taktika. Okoskodásom szerint ugyanis a vidra bejár a talajvíz levezető csatorna kisebb-nagyobb öblébe és ott halászgat. Ezek az öblök pedig a horgászoktól eléggé zavart helyek, mert ők is csukáztatnak az öblökben. Jelenlétük arra készteti tehát a vidrát, hogy későn induljon. Visszafelé mentében szándékoztam csőre venni a vidrát, akkor, amikor jóllakottan, gondtalanul tart a Duna jéggel takart vize felé.

Péter, kis vadászcimborám aludt, mint a bunda. Erősen igénybe vette erejét a sok mászkálás. Jó is, hogy alszik, így legalább nem keredzke a vidralesre, amire még „egy” ember is sok, nemhogy kettő.

Sándor bácsival még beszélgettünk egy óra hosszat. Az öreg elmesélte egy húsz évvel ezelőtti vidrakalandját, aminek az volt a sora, hogy a szerinte kimúlt vidrát betette a hátzskába, fél éjszaka cipelte, otthon diadalmasan kibrázta a zsákból – hadd lássák a gyerekek, milyen állat, no meg, hogy ő sem utolsó ember a vadászok között. Meg is látták, de csak egy pillanatra, mert a zsákból kifordított vidra egyetlen ugrással leszökött a tornácról és soha többé nem találkoztak vele.

– Jól verje a fejét valami fához, ha kézbe veheti – adta meg a szaktanácsot, mielőtt kiléptem volna az éjszakába.

– Rajtam nem múlik – mosolyogtam vissza. Elindultam.

A falu csendes volt és sötét. Sehonnan sem szivárgott világosság a nyugodt éjszakába. Az út közepén baktattam, hogy lármára ne ingereljem a kutyákat. A ködöt elkergette az észak-déli szél. Amikor kikanyarodtam a mezőre, jó lövő- és havas határ háborítatlan csendje fogadott. A tiszta égbolt hidegen szikrázó csillagai csak fokozták a pihenő táj szépségét. Olyan világos volt, hogy árnyékot is vettem.

– Ha meglátom a vidrát és elhibázom, nem kenhetem az ügyetlenségemet a homályra.

A csatornával párhuzamos dűlőúton haladtam. Az út eléggé kitaposott, kényelmes a járás.

A szél iránya is jó – örültem –, csak a Dunánál meg ne változzék. Magam sem tudtam miért, de erősen bizakodtam, hogy összeakadok a vidrával.

Bagoly sem rebbent négy kilométeres utam során. Pedig helyenként ősrégi fűzfák mellett lépegettem el, amelyeknek hihetetlenül odvas törzsei, ágai a bagolyság legkedveltebb tanyahelyei. Csend, mozdulatlanság ült mindenben.

Vajon a vidra mit csinál most? Érze-e, hogy

ezen a napon jóformán egyedüli ellenségével – az emberrel kell megmérkőznie. Vannak-e előérzetek? Gondol-e arra, hogy talán soha többé nem lubickol a vén Duna hús vizében, ha ma beúszik a csatornába és nem lesz elég éber, amikor visszafelé tart. Gondol-e rá a vidrakoma, hogy utolszor halászik ma, és többet nem rakja meg pocakját a sok-sok halacska fehér húsával.

Felemeltem a puskát és távcsövével néztem a terepet. Jó látni a távcső hajszátkeresztje mellett a célba vett fűzfa ceruzavékony ágait is. Az idő ma nekem kedvez.

Óvatosan emelgettem a lábam. A Duna innen nincs messzebb, mint hárszáz méter. Azért tizenöt perc is beletelt, mire kis vadász-széket egy kis parti bokor mellé letettem és leültem.

Jó kilátás nyílt a csatornára. Nem túlzok, ha azt mondom, hogy száz méterre jól láttam a csillogó, egyenletesen folydogáló, olajzöld vizet. Ez pedig éppen elég.

Órák feltizenkettőt mutatott.

Szemem a csillogó vizen, amelyen majd ék alakú hullámsíkot húz maga után a vidra, ha pihenőre tér az alámosott part alatti tanyájára.

Félóra sem telt el, s az éjszakai gyenge fények megtörték a csatorna vizén.

– Valami úszik!

Lassan, óvatosan vállhoz vettem a puskát, és távcsövemmel kutattam a „hullámverés” okozóját.

Nem tévedtem. Azon a határon, ameddig szabad szemmel elláttam, két test úszott a csatorna közepén.

Vidrák! Nem is egy, hanem mindjárt kettő!

Kezdem őket kicsinyleni. Kölyökvidrák?! No most! Mintegy ötven méterről aztán tisztán kivettem a távcsővel, hogy két – pézsmapocok szeli a vizet gondtalanul. Le is eresztettem a puskát menten.

Szépen elhúztak, nem vettek észre. A két kedves, de hihetetlenül kártékony állat egyenletes tempóval úszott egymás mellett,

„Ezek az előhímökei, az öregje, a vidra még várat magára” – vigasztaltam magam.

Előre dülve figyeltem a vizet. Jóformán el sem ültek a hullámok, amikor újabb dolgot észleltem. Nagy fekete foltok tűntek fel a csatorna partján. Megálltak. Öten voltak. Ezek sem vidrák bizony, hanem özek. Három fejlett példány és két idei gida. Óvatosan közeledtek a csatornához. Jó ideig füleltek, aztán usgyi! egymás után keresztülszöktek a két méter széles vizen. A kicsik közül az egyiknek nem sikerült az ugrás. Beleügyetlenkedett a vízbe. „Te, butus te, még megfázol” – szóltam hozzá gondolatban és leeresztettem a puskát.

(folytatás a következő számban)

Vers a szülőfaluról

A következő vers szerzője Pap Gábor bácsi, aki ugyan nem volt versfaragó, de sajátos szemzőgéből nézve, egy állapotot jelenít meg lakóhelyéről – verse akár rövid szociológiai mű is lehetne.

Számára is feltűnt a szűkebb világ, a gazdasági környezet változása, s talán ez ösztönözte arra, hogy versebe öntse gondolatait.

Ma Makád 1300 lakosából 300 az aktív dolgozó, 300 a nyugdíjas és mintegy 700 az eltartottak száma. A vers által bemutatott időszakban ezek az arányok minden bizonnyal másképpen festettek. Vagyis a kétkezi munkát végzők száma tette ki a nagyobb, az eltartott idősök és gyerekek száma pedig a kisebb részt. Nyugdíjjal csak nagyon kevesen rendelkeztek, mivel abban az időben az aktív munkát végzők zöme a mezőgazdaságból élt, abból pedig nem lehetett nyugdíjjogosultságot szerezni.

A leírásból kitűnik, milyen nagy számú állatot tartottak a településen, amely biztosította a lakosság élelmiszer-ellátását, a tulajdonosoknak pedig jövedelmet is hozott. Közel ötven év távlatából, globalizált világunkban szinte hihetetlen, amit a szerény kis vers tartalmaz. Akik azonban már abban az időben is éltek, netán dolgoztak, ismerhetik az érzést, ami Pap Gábor bácsit versírásra sarkallhatta.

B.I.

A mi utcánk

Gyepes a mi utcánk, akárcsak rét volna,
Benne sok a fű, giz-gaz, mintha vetve volna.
De nem volt ám gyepes valamikor régen,
Talán másképp süttött a nap is az égen.

Tele volt a falu sok lábas jószággal,
Lóval meg tehénnel, disznóval, birkával.
Ezek reggel mentek ki a legelőre,
Este pedig jöttek haza pihenőre.

Reggel legkorábban csördített a csikós,
A gazdák kicsapták a lovat, a csikót.
Ez volt körül-belül olyan százig való,
Volt közte fiasló és tavalyi csikó.

Ezután hajtott az ökrös-borjús gulyás,
Ez őrizte egyben ökr s borjú gulyát.
Ez is kitett talán százötven darabot,
Ezek közt sok üsző, tinó és borjú volt.

Majd indult kifelé a nagy tehén csorda,
Kétszáz, kétszázötven fehér-piros, tarka.
Ezek mind lefelé jártak legelőre,
Csak kis csorda járt a felső-legelőre.

Ez a kis gulya volt a zsellérek gulyája,
Ennek volt külön egy fogadott gulyása.
Lehetett ez is száz, vagy százhusz darab,
Több-e, kevesebb-e, biztos nem tudom azt.

Azután a kanász a disznók pásztora
Hajtott a falun végig hosszú tülköt fújva.
Mikorra elért az alsó-faluvégre,
Akkora csorda volt, hogy ott alig fért el.

Volt vagy nyolcszáz darab
Koca, süldő, malac,
Pár száz darab pedig
Odabent is maradt.

Utána nagy bégetés közt hajt vagy négy-öt
juhász,
Terelnek kifelé nyolc-kilencszáz birkát.
Utánuk most még a libák következnek,
Annyi van belőlük, hogy a gyepen alig
férnek.

Minden udvarban van
Tíz-tizenöt darab,
De olyan is van, ahol
Negyvenet tartanak.

Ez a sok-sok állat tavasztól őszig
Végigjárt a falun alvástól-felvégi.
Kirágták-taposták gaznak gyökerét is,
De most sok év múlva mind kihajtott mégis.

Ebből a sok állatból csak mutaték maradt,
Talán húsz vagy harminc darab tehének meg
lovak.
Ezért olyan szép zöldék minálunk az utcák,
Ki virágot ültet bele, ki meg vet lucernát.

Én meg lekaszálok egy nyáron háromszor,
Legalább a kaszálást kicsit gyakorlom.
Gondoltam már azt is, hogy bevegyszerezem,
De akkor a kaszálást végleg elfelejttem.

Pap Gábor (1906-1997)

A Dunavölgyi Vizgazdálkodási Társulat küldöttgyűléséről jelentjük

Az 1960-ban alakult DVT eddigi működése során első ízben tartott küldöttgyűlést, ez idáig ugyanis a társulat legfőbb döntéshozó szerve a közgyűlés volt.

A tavaly májusi közgyűlés úgy döntött, hogy tagjai érdekeinek hatékonyabb és magasabb szintű képviselete érdekében, a hatályos jogszabályok adta lehetőségekkel élve a jövőben a társulat legfőbb szerve a küldöttgyűlés lesz.

A döntést a társulat tagjainak nagy létszáma (több mint 13 ezer aktív tag) indokolta.

A küldötteket területi alapon, vízgyűjtőnként választotta a tagság, a jelölőbizottságok széleskörű jelölési eljárás utáni javaslata figyelembevételével.

A küldöttek munkájának segítése érdekében – kívánságuknak megfelelően – ezúton adunk tájékoztatást az általunk végzett munkáról, feladatainkról, valamint a küldöttgyűlésen elhangzott egyéb, tagjainkat érintő kérdésekről.

Érdekeltségi területünk 148 ezer hektár, melyen 377 km közcélú belvízvezető csatornát kezelünk.

A csatornák tulajdonviszonyai vegyesek, főként állami és önkormányzati műveket kezelünk, feladatuk többnyire a belvízvezetés, illetve öntözés, a vízviSSzatartás a mezőgazdasági

termelés biztonságának növelése érdekében.

Országos szinten tavaly bőven jutott víz a gazdálkodóknak: kinek a százezer hektár nagyságrendű télvégi-tavaszi belvízből, kinek a nyári nagy csapadékokból vagy belvízi elöntésekből. A 2005. évi mezőgazdasági károkat 30-34 milliárd forintba lehet becsülni. Persze a vízzel is kétszer van baj: akkor, mikor sok van belőle, meg akkor, hogyha kevés!

De vajon kezelhetők-e ezek a vízgazdálkodási problémák, milyen megoldásokat lehet találni, kinek mibe kerül ez?

A káros többletvíz egyik legismertebb forrása a belvíz. Síkvídek területén jelentős elöntéseket okozhat. Kialakulásához a sík, esés és természetes lefolyás nélküli tábla, a kötött, gyorsan telítődő talaj, vagy esetleg a talajvíz megemelkedése is hozzájárulhat. A látható része a belvízi elöntés, de veszélyesebb, ami nem látható: a talaj telítettsége, a gyökérzóna levegőtlen állapota. A növényi károkat is ez a levegőtlen állapot okozza.

A mezőgazdasági tábláról való vízelvezetés a tulajdonos, a gazdálkodó feladata. A tábla nagyságától, fekvésétől, mikrodomborzatától függ, hogy milyen felszíni vízelvezetési megoldás hatékony. Szükség lehet a földtulajdonos által készített és fenntartott kis árkokra, átjárható, átmű-

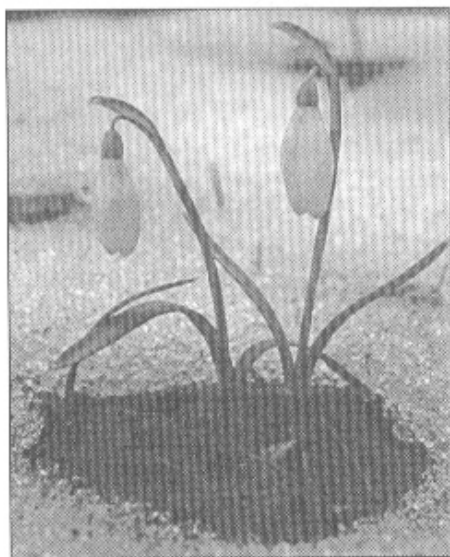
velhető vápákra vagy olyan barázdák kihúzására, amelyek képesek a felszíni víz elvezetésére. Egy belvízveszélyes területen ezeket a viszonylag állandó vagy ideiglenes elemeket célszerű előre elkészíteni.

A mezőgazdasági táblákon összegyűjtött vizet tovább kell vezetni. Erre szolgálnak a közcélú vízgazdálkodási létesítmények. Ezek – mint a nevük is mutatja – többféle igényt és sokféle tulajdonos érdekeit elégítik ki. A kielégítendő vízgazdálkodási igények döntően mezőgazdasági célúak, de a közcélú létesítményeken éppen úgy el lehet vezetni a települések csapadékvizét, mint ahogy ökológiai vízpótlást lehet rajtuk adni egy erdőnek vagy egy természetvédelmi területnek. A sokféle tulajdonosi érdek összehangolása a társulat feladata.

A társulat közcélú feladatait művei segítségével főleg két forrásból látja el: az érdekeltek hozzájárulásból és az állami finanszírozásból. Újabban a művek fejlesztéséhez és rekonstrukciójához igénybe lehet venni európai uniós forrásokat is.

Macsek Lajosné
a DVT igazgatója

(folytatás a következő számban)

A természetvédő szervezetek régi törekvése a vadon termő növények gyűjtésének korlátozása. 2005. szeptemberében a hóvirág is felkerült a védett és a fokozottan védett növény- és állatfajokról, a fokozottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben a természetvédelmi szempontból

A hóvirág védett növény!

jelentős növény- és állatfajok közzétételéről szóló hazai rendelet listájára, pénzben kifejezett, egyedenkénti 10.000 Ft-os értékkel.

A hóvirág hazánk közkedvelt és jól ismert növénye. Gyakran még hófoltok között, február második felétől áprilisig virágzik. Nálunk jellemző termőhelyei a középhegységi gyertyános-tölgyesek és bükkösök, hegy- és dombvidéki, patakparti égerligetek és a síkvídek folyóinkat kísérő ligeterdők.

E mindenki által jól ismert vadvirág a tavasz első hírnökeként gyakran tömegesen bukkan fel a virágpiacokon és a budapesti aluljárókban. Napjainkra a növény gyűjtése olyan nagy méretekre öltött, amely a hazai populáció létét veszélyezteti. A magyarországi hóvirágtelepek egyre gyérebbek, mert az elmúlt években, főleg kereskedelmi célból, gyakran hányattal együtt szedték a növényt, így hatalmas területekről tűnt el a hóvirág.

Ausztriában mindenki csak annyi hóvirágot szedhet, amennyit két ujjával körbeér. A hóvirág Szlovákiában is védett növény, árusítása tilos. Nálunk a környező országokhoz

hasonlóan szintén nagy hagyománya van a hóvirágszedésnek, és ezt a jogalkotók is tudják. Ezért nem kezdenek szigorú bírságolásba: a természetvédelmi örök rendszeresen ellenőrzik az ismert virágszedő helyeket, és megkérnek mindenkit, hogy ne szedje le a növényt. A hóvirágot kereskedelmi mennyiségben szedők és azt piacokon, közterületeken értékesítők azonban ellenőrzésekre számíthatnak, szigorú elbírálás alá esnek: minden szál hóvirágért 10 ezer forint természetvédelmi bírság szabható ki.

Így előfordulhat, hogy a nőnap környékén „fillérékért” kínált csokor akár 200 ezer forintjába is kerülhet a törvényt megszegő gyűjtőknek és árusoknak.

A Környezetvédelmi- és Vízügyi Minisztérium annak érdekében, hogy a jövő generációi is megismerhessék a tavasz hírnökét, országos kampányt indított, melynek jelmondata: „**Inkább ajándékozzon egy mosolyt, mint hóvirágot!**” A virág védelmében szereteteinket, barátainkat cserepes virággal, könyvvel, vagy egy mosollyal ajándékozzuk meg!

Húsvéti Bál

A Thury József Általános Iskola Szülői Szervezete 2006. április 15-én Húsvéti Bált rendez, melynek bevételét az iskola fejlesztésére kívánják fordítani. A nemes cél érdekében örömmel fogadják vállalkozók és magánszemélyek támogatását, a szülők felajánlásait pl. tombolatárgyakra.

* Fízett politikai hirdetés

* Fízett politikai hirdetés

* Fízett politikai hirdetés *

Szolgálni hitelesen, őszintén!

Hajdan az újságíró főiskolán azt próbálták belénk sulykolni, hogy az újságíró mindenkor maradjon semleges, objektív, ne engedje magán eluralkodni szubjektív érzéseit. Ötven éve próbálom ezt tenni, több-kevesebb sikerrel. De ha olyan riport- vagy interjúalannyal hoz össze a sors, akiből empátia vagy karizmatikusság sugárzik ki, nehezen tudom tartani magamat az arany szabályhoz. Így vagyok ezzel Tóth Imrével is, akit egy hetekig tartó viharos sajtópárbeszéd során ismertem meg, majd barátok lettünk. Pedig sem ő, sem én nem tartozunk a hamar barátkozók közé, s az emberek megítélésében is egyformán igényesek vagyunk.

Tóth Imre két számítógéppel indult el a „kapitalizmus útján”. Ez a két gép alapozta meg a Press+Print Kft.-t, ami napjainkban Pest megye vidéki nyomdái közt az egyik legfelszereltebb, legmodernebb intézmény. 25 embemek biztosít megélhetést, termékeik a legigényesebb megrendelőket is kielégítik.

Mit kell még Tóth Imréről tudni? Kiskunlacházán született, azóta is itt él. Imre gyermekkorában sokszor kijárt az édesapjával zöldséget árulni a ráckevei piacra. A rádió-, tévészerező szakmát is Ráckevén tanulta, 20 évig iparosként működött. A nyomdaipar felé való elmozdulásban társa volt a felesége, a nyomda családi vállalkozás. Két gyermek apja, a fia közgazdász-hiteles könyvvizsgáló, a lánya olasz szakos nyelvtanár.

1989-ben lépett be az MDF-be, az MDF országos választmányának tagja. 8 évig önkormányzati képviselőként Kiskunlacházát szolgálta, ebből 4 évet alpolgármesterként. Ezen időszak alatt indult dinamikus fejlődésnek Kiskunlacháza. A ötödik szabad választáson MDF színekben képviselőjelöltként indult, s ha nyer, képviselőként szeretné a ráckevei térséget szolgálni.

Mint képviselőjelöltet kerestem meg, mondjon véleményt az eltelt ciklusról, valamint ismeresse személyes elképzeléseit a térség fel-emelkedésének lehetőségeiről.

– Milyennek ítélted meg az ország és ezen belül a ráckevei térség gazdasági helyzetét?

– Az általános megtorpanás a jellemző, a külföldi tőke már korántsem

„tolakszik” úgy be hozzánk, mint az előbbi ciklusban. Ezt pregnánsan tükrözi a ráckevei ipari park helyzete is.

Sokan nem tudják, hogy az aktív lakosság, tehát a munkavállalók 70%-át a kis- és középvállalkozások foglalkoztatják, sajnos a mai gazdasági helyzetben pont a legnagyobb foglalkoztatók helyzete lett sokkal rosszabb. A tökehiányban szenvedő vállalkozókra olyan terhek nehezednek, hogy többségük beleroppan, mielőtt lábra állna. Amelyik megmarad, jó, ha fedezi a megélhetését, de nem jut beruházásra, gépvásárlásra. Ha bankkölcsönért folyamodnak, a bank garanciát kér. Ha nincs garancia, nincs kölcsön, a kör bezárul. Az államnak kellene garanciát vállalnia az életképes vállalkozásokért, különben nem alakulhat ki egy olyan állandó vállalkozó réteg, amellyel számolhat a költségvetés, amely felszívja az állást kereső munkanélkülieket.

Segély helyett munkahelyet!

Az államnak segítenie kellene, hogy a vállalkozások nagyobb sikerrel vehessenek részt az EU által támogatott fejlesztési, versenyképességjavító pályázatokon.

Nehezíti a kisvállalkozások helyzetét az úgynevezett körbetartozás. A mutvállalatok alvállalkozóknak adják ki a munkákat, rendkívül nyomott áron 30, 60, 90 napos fizetési határidővel. Egy kiszolgáltatott helyzetben lévő alvállalkozót tönkretelhet egy nagy ösztöregű számla hónapokig tartó ki nem fizetése. Ezekről az állapotokról nyugodtan mondhatjuk, hogy kaotikusak, már-már anarchikusak, nem különbözik az önbíráskodást, az egymás közti leszámolásokat sem. Ráadásul az ÁFA-törvény előírja, hogy a vállalkozó a számla kibocsátását követően, fizesse be az áfát, noha a számlát jó esetben is csak hónapok múlva rendezzi az adós fél.

– Mi a véleményed az elmúlt ciklus képviselőiről, milyennek ítéled tevékenységüket?

– Nem vagyok híve az olyan kampánynak, ami tudatosan, parlami módon lejáratja az ellenpártot, és annak képviselőit. Nagyon zavar és nem a jó irányba visz ez a mostani hátrányos hangzavar. Az viszont tény, hogy 1994 után egyik képviselőnk se tudta azt nyújtani, mint az 1990-94-es ciklus képviselője, dr. Vona Ferenc. Az ő ne-

véhez fűződik a ráckevei Árpád híd, a szakorvosi rendelő rekonstrukciója, ugyanakkor a hozzá tartozó közsege-kért, így a makádiakért is sokat tett. Ekkor jött létre az önálló önkormányzat is Makádon. Szeretnék legalább annyit tenni Makáért, mint ő.

Itt élek, nap mint nap szembesülök a problémákkal, meghallgathatom a panaszaikat. Az én véleményem szerint a képviselőség SZOLGÁLAT, az itt élők SZOLGÁLATA. Lehetnek különbségek az elképzeléseinkben, de minden közszereplőnek elsősorban a saját körzetét kellene szolgálnia. Mindent megtenni azért, hogy a rá bizott térség fejlődjön, az itt élők gondoljai, a ránk, magyarokra jellemző görcsös szorongás csökkenjen, ráncaink kisimuljanak, több legyen a vidám, mosolygós arc.

– Mi a véleményed a mostani politikáról?

– Mi MDF-esek szigorúan tartjuk magunkat az Antall örökséghez. Hitelesen, őszintén beszélni. Normális Magyarországot akarunk. Ahol felöltnek nézik az állampolgárt. Sokszor szégyellem magam, mikor látom, mi folyik a parlamentben. Elhatárolok magunkat az olyan kampánytól, ami a kincstári optimizmusra épül. Márkás öltönyt igémi, s közben lyukas a zokni. A polgár meg csak kapkodja a fejét jobbra-balra, nem tudja, kinek higgyen. Az ellenfél mindenáron való megsemmisítése alatt tönkre megy az ország. Talán nem véletlen, hogy a politikusok közül Dávid Ibolya a legnépszerűbb. Visszafogottsága mellett is karizmatikus egyéniség.

– Mit tennél, illetve miért szállnál síkra, ha megválasztanak?

– Böven van tennivaló. Kezdeném az országos jellegű dolgokkal. Egyre több szó esik arról, hogy a multinacionális kereskedelmi vállalatok jóvoltából Magyarország hovatovább az uniós államok élelmiszerszemét-lerakódója lesz. Nyakra-főre behoznak külföldről minden bőlít, amit a fejlett országokban nem tudnak eladni, ugyanakkor a magyar termelők értékesítési gondokkal küzdenek, nem találják vevőt a termékeikre. Meg kell erősíteni a piacvédelmet és a minőségellenőrzést.

Régi vesszőparipám a vizek minősége. A Ráckevei Duna-ágról több mint egy évtizede tudjuk, hogy el van isza-

posodva. Az iszapban a megengedettnél jóval több a nehézfém, sok helyen az iszap vastagsága meghaladja a két métert. Ennek a víz minőségre való hatásán túl az is a következménye, hogy a Kis-Duna nem töltheti be azt a szerepet a hajóforgalomban, amit be kellene töltsön. A végletekig nem halogathatjuk a kotrást, még akkor sem, ha ez milliárdokba kerül.

Van még egy adósság, ami pont 50 éve aktuális. 1956-ban az árvíz elmosta a tassi vízerőművet. Ez a törpe erőmű annak idején egy járásnyi háztartást látott el villanyárammal. A mai energiaszegény világban nem ártana ezzel a megújuló energiával is foglalkozni.

Az utak állapota külön fejezet, elsősorban azoké, amelyeken a söderszállítás folyik. Fontosnak tartom az autópálya építést, de azt nem tudom elfogadni, hogy nálunk az Alföldön épül Európa legdrágább autópályája. A térségben kb. 40 kavicsbánya van, az utakon egymást érik a 30-40 tonnás kamionok. Nyomukban mély árkok keletkeznek az aszfaltban, esőben életveszélyes ezeket kerülgetni. A környező utak nem ekkora terhelésre készültek. Nem értek egyet azzal, hogy a szállítással járó kellemetlenségeket az itt élőknek kell elviselni. Megoldást a megfelelő teherbírású elkerülő utak hozhatnak.

Végezetül magamról még annyit: szeretnék azok közé tartozni, akik az unió által elérhető pénzek mellé egy hatékony gazdaságpolitika hátterét teremtik meg, akik az öncélú tékozlás helyett a takarékoskosságot és a hatékonyságot képviselik. Szolgáló, kijáró képviselő kívánok lenni – nem megélhetési politikus – olyan ember, aki a ciklus végén nyugodtan szembe mer nézni a választóival.

M.O.

Tisztelt Makádi Választópolgárok!

Köszönöm, hogy megtisztelték bizalmukkal, és eljuttatták hozzám ajánlóléveiket. Igyekszem rászolgálni a bizalomra.

Tóth Imre, az MDF országgyűlési képviselőjelöltje

* Fizetett politikai hirdetés

* Fizetett politikai hirdetés

* Fizetett politikai hirdetés *

Bemutatkozik

*Az ember
a legfontosabb*

Végh Tibor
Az Ön képviselőjelöltje

bátorság • igazságosság • biztonság

Az elmúlt négy évben többször is találkozhattunk Ráckeven és a környező településeken ezzel a határozott megjelenésű, magyarbajuszos emberrel, Végh Tiborral, Pest Megye Közgyűlésének gazdasági alelnökével, aki immár választókerületünk MSZP-s országgyűlési képviselőjelöltje. Nagyon sokan ismerik már, de még keveset tudnak terveiről elképzeléseiről. Ezekről kérdeztük Őt:

– *Képviselőnek, képviselőjelöltnek senki sem születik. Milyen úton kell elindulni ahhoz, hogy az ember idáig eljusson? Önnek hogyan sikerült?*

– A kérdés nyilván arra vonatkozik, mit tettem eddig a közösségért, miért gondolom, hogy alkalmas lehetek az itt élő emberek képviseletére. Nos 49 éves vagyok, nő, 3 gyermek édesapja. Szüleimmel 13 évet éltünk egy vasúti kocsiból átalakított, cementes faforgácslapból épített szükséglakásban. Azt gondolom, tudom, mi az a szegénység. S mert átéltem, benne van a zsigereimben. Ezért gondolom, hogy mindenkinek, aki teheti, mindent meg kell tennie a gyermekek és nyugdíjasok nyomora ellen. Képviselőként ezt tartom majd az egyik legfontosabb feladatommak.

Gyermekkoromban a Duna mellett laktunk, és büszke vagyok arra, hogy át is tudtam úszni. Bár ezt iskola helyett tettem, így hát nem is kaptam ott hon dicséretet.

Sportoltam. Először eveztem, majd boksztoltam, ez utóbbiban eredményeket is értem el. Az evezés arra tanított meg: ha félsz a Dunától, ne is ülj hajóba, a bokszt pedig arra tanított: a győztesnek a vérző orr is jól áll.

Kétkezi munkásként kezdtem dolgozni. Gépszereelőnek tanultam, mert ott kaptam 250 forintos havi ösztöndíjat, ami nagy vonzerő volt a család számára. De a tapasztalat nem vált hátrányomra. Dolgoztam üzemben, majd technológusként irányítottam szerelési folyamatokat, később szakigazgatáson építéshatósági előadó lettem.

A rendszerváltás után voltam vállalati válságmenedzser, vezérigazgató, irányítottam közlekedési céget, talán nem is rossz eredménnyel.

Elkötelezett ember vagyok, tagja az MSZP-nek, 1999 óta a megyei szervezet alelnöke. Négy esztendeje megválasztottak a Pest Megyei Közgyűlés gazdasági alelnökének is.

Világnézetem, elveim közérthetőek. Ezek közül a legfontosabbak: a hűség, a szolidaritás és a szakértelem.

– *Választókerületünk, településeink esetében ez mit jelent az Ön számára?*

– A kistérség, ha jól menedzseljük, hatalmas fejlődés előtt áll. A Ráckevei-Soroksári Duna-ág, mely az elmúlt évtizedekben sokat veszített természeti értékeiből, hamarosan nem csak a főváros, hanem Európa fontos pihenővezetvé válik. Lehetőséget nyújt erre a II. Nemzeti Fejlesztési Terv, mely milliárdokat irányoz elő e célra. Ehhez jelentős európai uniós támogatásra is számíthatunk, mert erre a pihenő- és horgásziparadicsomra nem csak nekünk, hanem Európa többi országának is szüksége van. Szükséges a tömegközlekedés fejlesztése, a szigeti gerincút megépítése, az M0 környűri folytatása, autópályává építése. Öröndötes, hogy a napokban tartott konferencián Baráth Etele, az európai ügyekért felelős miniszter is megerősítette, hogy ezek a projektek kiemelt fontosságúak, s a II. Nemzeti Fejlesztési Tervben a megvalósítandó feladatok között az első helyeken szerepelnek. De mindebből csak akkor lesz valóság, ha lesznek, akik kitartóan ütik a vasat. Én azt gondolom, hogy elég makacs ember vagyok.

– *Beszéljünk a magánemberről! Hogyan él, mivel foglalkozik otthon?*

– Családunkban, úgy tűnik, öröklődik az emberekkel való törődés. Feleségem a Gyáli Önkormányzat Képviselő-testületének tagja, a város kulturális életével és a civil szervezetek napi gondjaival foglalkozik, valamint segítőársam a kampány során is. Nagylányom egy nyugdíjbiztosító ügyfélszolgálati vezetője, fiam pedig egy műszaki boltot vezet. Így hát ők is emberekkel foglalkoznak. Kislányom hatosztályos gimnáziumba jár, jeles tanuló, és vidámságával ő az osztály motorja.

Gépész végzettségem és közlekedéshez kötődő múltam az oka, hogy szeretem az autókat, gyűjtök minden szaklapot, folyóiratot. Büszke vagyok kertemre is, melyet barátaimmal együtt művelek, s amelyben több mint ötszázféle növény él.

– *Ön szerint milyen esélyei vannak a Magyar Szocialista Pártnak a választásokon?*

– Magamnak és a Magyar Szocialista Pártnak is győzelmet jósolok. S erre nem csak a javuló közvélemény-kutatási adatokból következtetek, hanem abból, hogy tudom, hogy mi jót akarunk, s azt meg is tudjuk valósítani. Nekünk nem a vetélytársat kell legyőzni, hanem a problémákat. Azt vallom, hogy nem a választási végeredmény, hanem az ország, az itt élő emberek sorsa a legfontosabb. Én ezért dolgozom.

Végh Tibor a Magyar Szocialista Párt Pest megye 13. sz. választókerület országgyűlési képviselőjelöltje.

Kérjük, hogy ajánlószervényével támogassa jelöltünket!

Az ajánlószervényt leadhatja: MSZP Iroda 2300 Ráckeve, Fecske u. 5. Tel.: 519-191, e-mail: rackeve@mszp.hu